

ПРОТОКОЛ

№ 1047

гр. Ямбол, 05.12.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Весела К. Спасова

при участието на секретаря Т. С. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Весела К. Спасова Гражданско дело № 20222330100288 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Страните са редовно призовани.

Ищецът М. М. се явява лично с адв. Н. А. от АК-Б. в качеството ѝ на служебен адвокат.

Ответникът ЧСИ Н. В. Г. се явява лично.

За ответника МП -юрк. Б. с пълномощно по делото.

Ответникът ЧСИ Т. Д. К. се явява лично и с адв. Р.а, редовно упълномощена.

Третото лице помагач ДСИ К. Ц. К. се явява лично.

Третото лице помагач ЗД „ЕВРОИНС“ АД не изпраща представител.

Третото лице помагач „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД не изпраща представител. Подадена е молба от адв. Г., делото да се гледа в отсъствие на представител на третото лице - помагач.

Свидетелят И. Н. Р. – редовно призован, не се явява. Свидетелят е подал молба, че не може да се яви в съдебно заседание, т. к. ще участва в друго дело пред ВАС на същата дата. Това обстоятелство е потвърдено от името на представляващия Затвора - гр. Б. с писмо от 23.11.2022 г. до ЯРС, в което се сочи, че лицето има насрочено съдебно заседание за днешната дата пред ВАС – С..

Свидетелят И. С. Р. – нередовно призован, не се явява. Призовката

в затвора е върната невръчана, т. к. лицето е освободено. Поради това, че съдът не разполага с ЕГН на лицето, е направена справка за адресна регистрация само по името на същото, резултатът от която съдържа множество имена и от тях не може да се установи адреса на конкретния свидетел.

Адв. А. – Моля да се даде ход на делото.

Адв. Р.а - Да се даде ход на делото. Няма процесуални пречки.

Юрк. Б. – Да се даде ход на делото.

ЧСИ Н. Г. – Да не се дава ход, защото със съобщение от 04.04.2022 г. по гр. дело № 288 на ЯРС, ГО XI-ти състав, съм призован на съд да възстановя солидарно с други двама съдебни изпълнители на ищеца М. М. обезщетение за нанесени имуществени вреди в размер на 7 600 лв., подчертавам „солидарно“, и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 000 лв. от общия претендиран размер 15 000 лв. С подаден в срока по реда на чл. 131 ГПК писмен отговор на така съобщената ми искова молба съм направил възражение по чл. 119, ал. 3 във вр. с чл. 105 ГПК за неподсъдност на делото на ЯРС. Посочил съм доказателства за моя постоянен адрес и адрес на дейността на кантората. С призовка от 03.11.2022 г. по същото гр. дело № 288 съм призован за настоящото открито съдебно заседание, като с предоставеното ми Определение № ***/02.11.2022 г. съдът е уточнил ищцовата претенция срещу мен за имуществени вреди в размер на 3332.64 лв. Тъй като това се явява нов иск и не ми е дадена възможност за писмен отговор, отново в това открито с. з. правя възражение по чл. 119, ал. 3 във вр. с чл. 105 ГПК за неподсъдност на делото на ЯРС въз основа на вече приложените доказателства за моя постоянен адрес и адреса на дейността на кантората. Считам, че гр. дело № 288/2022 г. следва да се прекрати. След приетите от съда уточнения от ищеца, това гражданско дело е станало механичен сбор от 4 отделни искиви претенции срещу 4 отделни ответника – 3 съдебни изпълнители и Министерството на правосъдието, никой от които не отговаря на условията за завеждане по чл. 105 ГПК. Считам, че след последно уточнение на предмета на исковите претенции срещу различните ответници, продължаването на

разглеждането на гр. дело № 288/2022 г. на основание субективно съединяване на искове е недопустимо. Съгласно чл. 215 ГПК по делото е допустим иск срещу няколко ответници, ако предмет на спора са общи техни права или задължения, или права или задължения, които почиват на едно и също основание. Така пише в закона. Нямам никакви общи задължения с останалите ответници. Основанията за образуване на изпълнителните дела, които са наложили запови на вземанията на ищеца, които обосновават неговите искови претенции, са изцяло различни. По изпълнителното дело, образувано в кантората, ми основанието е „неизпълнение от страна на длъжника-ищец на негови облигационни задължения по договор за банков кредит. По изпълнителното дело, образувано в кантората на ЧСИ Т. К., основания са: „публични държавни вземания“, което е съвсем различно. По изпълнителното дело, образувано при ДСИ-Б., основания са: „вземания на физическо лице по НОХД, вероятно за непозволено увреждане. Недопустимо е само поради направените отводи на съдиите от районен съд- Б. спрямо 1 от ответниците при завеждането на настоящото дело за солидарна отговорност, което вече не е така, да бъде товарен с допълнителни разноски за придвижване на стотици километри от гр.Б. до гр. Я. и обратно за запознаване с делото, явяване в съдебни заседания и обжалване актовете на съда.

Уважаема госпожо Председател, считам, че поради изброените обстоятелства, следва да прекратите гр. дело № 288/2022 г. по описа на ЯРС спрямо мен като ответник.

Адв. А. – Уважаема госпожо Съдия, считам, че приведените доводи са неоснователни. Делото е подсъдно на ЯРС предвид предвиденото в ГПК. Освен това, по указания на съда с нарочно заявление сме направили конкретизация на претенциите към всеки един от ответниците. Това уточнение е прието от съда и съответно е съобщено на ответниците. Всеки един от тях е можел да представи своето становище, като не е нужно да се предоставя нов срок за отговор, т. к. това е уточнение на ИМ, а не нова претенция или нова ИМ. В този смисъл, считам, че делото е подсъдно на ЯРС, а това че Б.кият съд си е направил отвод е ясно защо е, т. к. всички познават ЧСИ-тата и ДСИ-то, които са ответници и е нормално да се случи.

Адв. Р.а – Намирам изложените от ЧСИ Н. Г. възражения частично за основателни. Действително, след дадените от Вас указания на ищеца, претенцията, касаеща имуществени вреди спрямо всеки един от ответниците беше конкретизирана, доколкото е възможно. Съгласно Ваше Определение от 02.11.2022 г., специално за нас стана ясен размерът на тази претенция, касаеща имуществените вреди. Във връзка с претенцията за неимуществени вреди, която първоначално беше заявена отново солидарно в размер на 15 000 лв. спрямо 3 ответници, впоследствие, след многократни Ваши указания, беше конкретизирана до размер на 5 000 лв. за всеки един от 3 ответници – съдебни изпълнители. В своя отговор обаче, съм застъпила тезата, че тази конкретизация отново не е достатъчна, т. к. и след нея, освен размерът на претенцията, не бяха изложени конкретни фактически обстоятелства, които да съставляват търпенето на такива неимуществени вреди, т. е. от какво естество са тези неимуществени вреди в резултат на твърдяното противоправно поведение от страна на съдебните изпълнители. Още тогава застъпих тезата, че това е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно, т. к. говорим за един неясен петитум и не е в правомощията на съда да допълва или да тълкува волята на ищеца. Вие сте счела, че след тези многократни уточнявания на ИМ и в 2 части, касаещи имуществени и неимуществени вреди, че делото е редовно и сте го внесли в открито с. з. Ето защо, аз считам, че настоящият съд е преценил, че това е въпрос по същество на делото. Затова е моето становище, да бъде даден ход на делото днес.

ДСИ К. К. - Да се даде ход на делото. Предоставям на съда относно възражението.

Юрк. Б. - Предоставям на съда относно възражението.

Адв. А. – Госпожо съдия, що се отнася до неимуществените претенции, те са във връзка с това, че докато М. е разполагал с парите в сметката си, той е живял по един начин и се е чувствал по един начин, а след като тези пари са му били отнети, той буквално е мизерствал. Не знам дали е известно на всички, че затворът в Б. има така нар. „лафка“, от която лишените от свобода могат да си закупват храна и цигари. В тази лафка цените са в пъти по-високи от тези извън затвора, т. е. след

като М. е бил лишен от парите си, той е бил лишен и от възможността да си купува каквото и да било от тази лафка, но най-вече става въпрос за храна. Дажбите в затвора като храна са оскъдни и почти никога няма месо.

ЧСИ Н. Г. – Възразявам. Това е пледоария по същество.

Адв. Р.а – И аз възразявам.

ДСИ К. К. – И аз възразявам.

Юрк. Б. - И аз възразявам.

Адв. А. – За тези факти сме поискали 2 свидетели, които са живели с М., за да докажем претенцията си за неимуществени вреди, т. е. как е живял той преди и как, след като е бил лишен от тези пари. Той може да посочи сметката си. Ако може да погледне адресите за свид. Р., защото той предполага, че може да е освободен, т. к. последно е бил в затвора в С.. Той знае приблизителен адрес и може да се ориентира. Точен адрес не знае. Другият ни свидетел е призован по друго дело в С. и затова не е доведен днес.

Ищецът М. – Претендирам и двата вида неимуществени щети – уточнените от адвоката и посочените от мен в уточнението на ИМ с ръкописен отговор на разпореждането за отстраняване на нередовностите й вх.№ ***/09.11.2020 г. на Районен съд- Б., според което вредите се изразяват се в притеснение, стрес, безпокойство, несигурност, гняв, изнервеност. По незаконосъобразен начин разбрах, като получих първия си фиш, че има наложен заповор. Аз и до ден днешен не знам от кого е. Ако не бях се обърнал към съда, нямаше да знам от кого са ми наложени заповорите и към кой имам да превеждам съответно сума, т. к. нито съм получавал покана за доброволно изпълнение в затвора. В момента не съм в затвора, а съм на общезитие от открит тип. Не съм получавал покана за доброволно изпълнение, нито съответните заповорни съобщения от съответните ЧСИ-та. Когато настъпиха тези промени със заповора, естествено е да ми се промени емоционалното състояние. Аз съм здравомислещ мъж на 40 години. Няма как да притеснявам близките си или да торможя приятелите си за пари, т. к.

съм с голямо наказание и няма как да оцелявам без тези пари. Като знам, че тези пари са несеквестрируема сума, която не подлежи на удръжки и то с изложени от ЧСИ указания към администрацията на затвора, мисля, че трябва все пак да се спазва законовата рамка, как трябва правилно да се правят тези удръжки. Единствено знаех за задължението си към банката до момента, в който бях арестуван в затова. Имах заем в банка и оттам-нататък нямам никаква информация какво се случва с тези неща. Де факто не съм получавал нищо. Притеснението ми е от наложения заповест и от това, че аз без тези пари не мога да оцелявам в затвора и трябва да търся чужда помощ.

Адв. Р.а – Ние не сме получили такова ръкописно уточнение от ищеца с вх.№*****/09.11.2020 г. на Районен съд -Б.. Връчените ни уточнения са от 20.11 натам.

ЧСИ Н. Г. – Аз също не съм получавал такова уточнение до Районен съд - Б. с материалите, които са ми пратили с ИМ и разпореждането на съда от 01.04.2022 г.

Юрк. Б. – Получили сме уточнителна молба, датирана с дата 21.09.2020 г.

Съдът е задължил адв. А. да представи копие от всички уточнителни молби от ищеца за връчване на ответниците, вкл. изрично е посочил да представи преписи от писмен отговор, входящ на 09.11.2020 г. от Б.ки районен съд. С молба от 28.02.2022 г. адв. А. е посочила, че прилага изисканите документи, вкл. писмен отговор, входящ на 09.11.2020 г. в три екземпляра за тримата ответници. В изпратените на ответниците съобщения, не са описани изрично уточненията на исковата молба, от които съдът не може да установи какво е изпратено на ответниците. В приложените към делото книжа, останали невръчени на страните, се намира незаверено копие на уточнението на ИМ от адв. А., посочващо, че са приложени исканите документи, към това копие обаче липсва копиран Писмен отговор от 09.11.2020 г.

Съдът счита, с оглед заявеното от ищеца в днешно съдебно заседание, че поддържа изложеното от него в така нар. „Писмен

отговор“, входиран в Районен съд - Б. на 09.11.2020 г., че в днешно с. з. е направено уточнение на претенцията по начин, съобщен на ответниците, за което няма пречка, доколкото разпоредбата на чл. 129, ал. 4 ГПК допуска да бъдат отстранявани нередовности, ако се забележат по време на производството.

Адв.А.- Представям едно копие за запознаване на ответниците в днешното с.з.

ЧСИ Н. Г. – Възразявам, госпожо Председател. Това е подготвящо заседание преди открито съдебно заседание.

Адв. Р.а – Във връзка с днес направеното уточнение и предоставения ни в съдебно заседание документ, наименован „Писмен отговор“ от 04.11.2020 г., доколкото в същия се съдържа уточнение на петитума, касаещ претенцията за неимуществени вреди, аз Ви моля да ни бъде дадена възможност за запознаване с това уточнение, с оглед адекватно организиране на защитата ни, съответно да изразим своето становище.

Юрк. Б. – Присъединявам се към колегата.

ЧСИ Н. Г. – Също се присъединявам към колегата

ДСИ К. К. – Присъединявам се.

С оглед направеното изрично уточнение от ищеца на претенцията в днешното с. з., съдът счита, че е отстранена нередовността на исковата молба такава, каквото я намират ответниците. Няма пречка от тази гледна точка за хода на делото, т. к. не е налице нередовност на исковата молба, а и страните днес са уведомени за волеизявлението на ищеца относно претенцията му за неимуществени вреди.

По отношение възражението за местна неподсъдност на спора, от една страна същото е преклудирано, доколкото е следвало да бъде направено в срока за отговор на ИМ. Направеното такова от ответника Н. В. Г. е оттеглено от него след дадени от съда указания, да уточни искането си предвид направените отводи от всички съдии от районните съдилища от района на действие на Окръжен съд- Б.. С оттеглянето на

възражението, съдът е бил десезиран с възражението за местна неподсъдност на спора. Ето защо, не дължи произнасяне по направеното възражение.

По отношение възражението за недопустимо съединяване на искове, съгласно разпоредбата на чл. 215 ГПК, иск може да бъде предявен срещу няколко ответници, и ако предмет на спора са права и задължения, които почиват на едно и също основание. Общото в случая са твърдените от ищеца претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се в негативни психични преживявания в резултат на извършени удръжки от възнаграждението му за труд, направени по повод на принудителното изпълнение, осъществено от ЧСИ и ДСИ, за което не е бил уведомен. С оглед доказването на твърдените вреди, изразяващи се в психични преживявания от неделимо естество, е необходимо провеждане на съдебно дирене в рамките на едно гражданско производство, независимо, че останалите претенции произтичат от различни основания- от различни правни действия, извършени от ответниците, довели до причиняване на твърдените имуществени вреди, които допълнително са конкретизирани в отделен размер на всяка от вредите, произтекли от отделните действия на ответниците. Поради това, съдът намира, че възражението е неоснователно, доколкото е необходимо провеждане на съдебно дирене за едни и същи вреди, настъпили в психичната сфера на ищеца.

Тъй като не са налице други пречки по хода на делото, съдът счита, че следва да бъде даден ход на делото в днешното с. з., като с оглед улесняване защитата на ответниците, следва да бъде предоставена възможност за запознаване с уточнението на исковата молба от 09.11.2020 г. и взимане на становище. Поради това, ход на делото следва да бъде даден, вкл. на ответниците да бъде даден срок за запознаване и становище по така направено уточнение. Ето защо

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв. А. – Уважаема госпожо Съдия, от името на М. М. заявявам, че поддържахме исковите претенции така, както са направени, ведно с всички уточнения към тях, които са приложени и направени досега по делото.

Ищецът М. – Непризованият свидетел живее в С., т. к. той е от там. Мисля, че се води вилна зона. Адресът е посочения в справката на съда -гр. С., „****“, на който искаме да призовем свидетеля.

Адв. Р.а – Моля да задължите процесуалния представител на ищеца да направи копие от уточнението, което не ни е връчено.

ЧСИ Н. Г. – Присъединявам се към казаното от колегата.

ДСИ К. К. – Аз също се присъединявам към казаното от колегата.

Юрк. Б. - Присъединявам се към казаното от колегата.

Адв. А. – Той носи за сравнение фишовете си с удръжките. Не мога да кажа нищо за справката от затвора, защото сравних само една сума от нея с фишовете, но не мога сега да сравня всичко. Моля да ми предоставите едноседмичен срок да представя копие от документите, с които разполага ищецът.

Адв. Р.а – Възразявам поради настъпила преклузия. Ищецът е имал е възможност с исковата молба или с последвалите уточнения съобразно вашите указания да представи документите, които са били налични към момента на подаване на ИМ. След като същите не са били представени, и то писмени доказателства, със самата ИМ, и ги представя едва днес, аз намирам за преклудирана тази възможност.

ЧСИ Н. Г. – Присъединявам се към казаното от колегата.

Юрк. Б. – Присъединявам се към казаното от колегата.

ДСИ К. К. - Аз също се присъединявам към казаното от колегата.

Адв. А. – Не се е преклудирал срокът.

На основание чл. 146, ал.1 от ГПК съдът докладва следното:

Предявени са обективно и субективно съединени осъдителни искиове с правно основание **чл. 441 от ГПК вр. чл.45 и 49 от ЗЗД.**

Ищецът основава претенциите си на фактите, че е бил длъжник по изп.дело № 358/2016 г. на ДСИ при РС-гр.Б., изп. дела № ***2013 г. на ЧСИ Н. В. Г. и № ***2016 г. на ЧСИ Т. Д. К.. Претърпял е вреди от незаконосъобразни изпълнителни действия на СИ, които съгласно заповрни съобщения от 2016 г. са наложили заповр върху възнагражденията му от трудова дейност в затвора и в периода юли 2015 г.-22.10.2020 г. са удържали несеквестрируеми суми в общ размер на 7600 лв.. Допълнително се уточнява, че от ЧСИ Н. В. Г. се претендира обезщетение от 3332,64 лв., от МП -2901,65 лв., от Т. Д. К. - 1365,71 лв.Тъй като удържките са направени в нарушение на чл. 446 от ГПК, действията са незаконосъобразни. Освен това СИ не са изпратили покани за доброволно изпълнение до длъжника, не са му предоставили искани документи по делата, производството по които е продължило, въпреки че в двугодишен период не са били предприемани изпълнителни действия и са подлежали на прекратяване. По сметката на ищеца са оставали само по 20 лв. на месец, които са били недостатъчни за задоволяване на нуждите му от храна, лекарства, вещи за ежедневна употреба. Ищецът е търпял и неимуществени вреди в периода 01.07.2015 г.-22.10.2020 г., изразяващи се в притеснение, стрес, безпокойство, несигурност, гняв, изнервеност. Допълнително се уточнява, че тези вреди са на обща стойност 15000 лв.-по 5000 лв. от всеки ответник. Претендира се отговорността на МП като възложител на работа на деликвента, тъй като ДСИ се намира в служебни отношения с него.

Ответникът Н. В. Г. признава налагането на заповр върху възнагражденията на ищеца от трудова дейност в затвора и че в периода 19.02.2016г.-25.01.2022 г. са постъпвали суми в общ размер на 3332,64 лв. От тях са разпределени между вискателите общо 2723,09 лв.. Възраженията си основава на фактите, че ЧСИ правомерно е извършвал изпълнителните действия. Сочи, че не е имал информация за секвестрируемата част от възнагражденията, задължение за чието изчисляване има третото задължено лице, което следва да я нарежда в

изпълнение на запора съгласно дадените му от ЧСИ указания. Връчването на покана за доброволно изпълнение до длъжника е станало по реда на закона-чрез залепване на уведомление на постоянния и настоящ адрес. Не са били налице предпоставки за прекратяване на изп. дело. Длъжникът не е направил искания до ЧСИ за предоставяне на документи. Намира твърдените вреди за недоказани. Извършени са плащания по ликвидни и изискуеми задължения на ищеца, за които е бил осъден. Оспорва и причинната връзка между деянието и вредите.

Ответникът Т. Д. К. също оспорва исковете като неоснователни. Излага също доводи, че правомерно е извършвал изпълнителните действия. Сочи, че задължение да удържа секвестрируемата част от възнагражденията има третото задължено лице и ако има нарушение, то е извършено от служител на затвора-Б.. Твърди, че е настъпила погасителна давност за част от вземането за имуществени вреди, което е от типа на периодичните плащания. По отношение на иска за неимуществени вреди, оспорва същия освен по основание, и по размер.

МП оспорва извършването на незаконосъобразни действия от ДСИ, причиняването на вреди от налагането на заповед върху възнагражденията на ищеца от трудова дейност в затвора, причинната връзка между действията на СИ и вредите. Твърди, че доходите не са несеквестрируеми съгласно специалния закон- чл. 78 ал.3 от ЗИНЗС и удържките законосъобразно са извършвани и превеждани по изп. дело. Чл. 446 от ГПК е неприложим спрямо лишените от свобода. ДСИ не е действал противоправно и виновно. Сочи се, че съгласно ЗИНЗС на лишените от свобода се осигуряват безплатна храна, облекло, обувки и др. необходими вещи и медицинско обслужване. Няма законово изискване, за задоволяване на нуждите им да получават възнаграждение. МП оспорва иска за неимуществени вреди и по размер. Предявява обратен иска срещу ДСИ К. Ц. К. за сумите от 2901,65 лв., претендирани от първоначалния ищец като имуществени вреди и за 5000 лв.- неимуществени. Обратният иск на МП е предявен в условията на положителна евентуалност и е с правно основание чл. 54 вр.чл. 49 от ЗЗД. Основава се на служебното правоотношение между страните по него и се иска осъждане на ответника в случай на уважаване на първоначалните искове.

Третото лице К. Ц. К. признава съществуването на служебно правоотношение между него и ответника МП. Счита, че не е налице фактическият състав на деликтната отговорност: оспорва наличието на твърдените от ищеца увреждания, осъществяването на противоправно и виновно деяние, причинната връзка между деянието и вредите, и размера им. Счита, че ДСИ законосъобразно е наложил заповор, като удържките се правят от третото задължено лице. Твърди, че доходите от труд в затвора не са несеквестрируеми съгласно специалния закон- чл. 78 ал.3 от ЗИНЗС. Намира обратните искиве също за неоснователни. Сочи, че отговорността на ДСИ е по КТ-на работещите по трудово правоотношение. Ответникът по обратния иск счита, че са налице обстоятелства за освобождаването му от регресна отговорност –вредите са в резултат на нормален производствено-стопански риск по см. на чл. 204 от КТ. Счита, че в противен случай следва да отговаря по реда на КТ –в условията на ограничена имуществена отговорност по чл. 206 ал.1 от КТ в размер на едномесечното трудово възнаграждение.

Третите лица –помагачи на ответника Т. Д. К.- „ДЗИ –Общо застраховане“ ЕАД-гр.С. и ЗК „Евроинс“ АД –гр.С., което е помагач и на ответника Н. В. Г. –оспорват искивете като неоснователни. Също излагат доводи, че доходите не са несеквестрируеми съгласно специалния закон- чл. 78 ал.3 от ЗИНЗС и удържките законосъобразно са извършвани и превеждани по изп. дела. Несеквестрируемият минимум е от 1/3 от възнагражденията. Също се сочи, че минималните им битови нужди са задоволени от държавата. Касае се за допустими изпълнителни действия от ЧСИ, като обхващащи само секвестрируемата част, обхваната от наложения заповор. ЧСИ правомерно е извършвал изпълнителните действия. Не е имал информация за секвестрируемата част от възнагражденията, задължение за чието изчисляване има третото задължено лице, което следва да я нарежда в изпълнение на заповора съгласно дадените му от ЧСИ указания. Искът за неимуществени вреди е неоснователен като недоказан, а и поради това че неизползването на удържаните суми не може да причини твърдените вреди.

Ищецът по първоначалните искиве носи тежестта за доказване на

вредите-вида и размера, причинната връзка с деянието на ответниците, противоправността му.

Адв. А. – Нямам възражения по доклада.

Адв. Р.а – Нямам възражения по доклада.

Юрк. Б. – Нямам възражения по доклада.

ДСИ К. К. - Нямам възражения по доклада.

ЧСИ Н. Г.- Нямам възражения по доклада.

По доказателствата на ищеца, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмени доказателства по опис в писмо от началника на Затвор – гр. Б. от 18.11.2022 г.

Предоставя едноседмичен срок на ищцовата страна да представи документите, които носи в днешното съдебно заседание-фишове, с преписи за останалите страни.

Счита, че следва да бъдат приети така представените допълнителни документи, доколкото преклузията за доказателствени искания на страните настъпва едва след изслушване на доклада по делото съгласно константната практика на ВКС.

Адв. А. – Поддържам доказателственото искане за разпечатка, защото в тази справка от затвора пише „удръжки“, но не пише кой ги е удържал, каква е сумата и по кое дело е отишло, докато в една разпечатка винаги пише къде отива тази сума. Разпечатката е от неговата сметка и от нея ще излезе всичко това. Сметката, в която му превеждат сумата от заплатата.

Ищецът М. – Не знам как стават нещата. Кой ми удържа и как.

ЧСИ Н. Г. –Нарича се партида, а не сметка.

Съдът предоставя 1-седмичен срок на ищеца да представи писмена молба по чл. 192 ГПК относно исканите от затвора документи с препис

от нея, който да се връчи на началника на затвора в гр. Б..

Юрк. Б. – Моля да задължите ищцовата страна да представи с копие за всички ответници, както молбата или уточнението, или както е озаглавен въпросният документ, датиран с дата 04.11.2022 г., и също тази молба, която сега ще бъде изготвена, да бъде с препис за всички ответници, за да сме наясно какви искания се правят.

Съдът ОПРЕДЕЛИ:

Задължава ищеца да представи препис от молбата по чл. 192 от ГПК за връчване на ответниците!

ДСИ К. К. – На 16-ти и 23-ти януари съм командирован в Н.. Всеки понеделник съм командирован.

Адв. Р.а – На 30-ти януари не мога. На дело съм в П..

ЧСИ Н. Г. – Аз не мога на 27.01.

Адв. Р.а – На 20.01 съм ангажирана. На 03.02 също не мога. На 10.02 съм на дело в П..

Т. к. доказателствата не са налице, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отлага делото и го насрочва за 06.02.2023 г. от 11.00 часа. На страните е съобщено.

Да се призове свидетелят И. С. Р. на посочения в днешно с. з. адрес в гр. С., а другият свидетел И. Н. Р. да се призове в затвора в гр. Б.!

ЧСИ Н. Г. – Моля протокола от днешно с. з. да ми бъде изпратен по посочения от мен имейл.

Адв. Р.а – Аз също моля да ми бъде изпратен протокола от днешно с.з. по ел. поща!

Да се изпрати препис от протокола на посочените ел. адреси на адв. Р.а и на ЧСИ Н. Г.!

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 12,15 часа.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____

Секретар: _____